

מאורות אל העבר

ג טבת תרצ"ג | 31/12/1932

קרית חיים בשנותיה הראשונות. ויקיפדיה

קריית חיים

שנים ארוכות עמלה הקרן הקיימת לישראל על רכישת אדמות עמק זבולון, צפונית לחיפה. משצלחה המלאכה, לאחר גלגולים רבים ולאחר עיכובים שנבעו מסיבות כלכליות וביטחוניות, הוחלט להקים במקום שכונת פועלים שתתבסס על יסודות שיתופיים. בג' בטבת תרצ"ג (31.12.1932) אוכלסו הבתים הראשונים בשכונה, שנקראה תחילה "מניין פועלים", ושתושביה עבדו במפעלי התעשייה הרבים שבמפרץ. שנה לאחר מכן, בעקבות רצח ארלזורוב, שונה שם המקום ל"קרית חיים" והוא הפך לשכונת הפועלים הגדולה והחשובה בארץ. כל תושבי השכונה היו מזוהים עם ההסתדרות ועם תנועת העבודה, ובתקנונה נכתב כי "תהיה השגחה על כך שכל חברי השכונה ישמרו ויקיימו הלכה למעשה את כל חוקת העובדים ומצוותיה, ובייחוד מצוות העבודה העצמית". תנועות הנוער של מחנה השמאל פרחו בשכונה, ופולמוס שהיכה גלים ברחבי הארץ התחולל כאשר ראשיה סירבו תחילה להקים בית כנסת במקום. רבים מבני השכונה נפלו במערכות ישראל, ורבים אחרים הגיעו לדרגות ולתפקידים בכירים בצה"ל. במהלך השנים גדלה קריית חיים ואוכלוסייתה התגוונה. בהדרגה, הפכה לשכונה של חיפה, תוך שהיא נהנית במובנים מסוימים ממעמד מוניציפלי מיוחד.